

עמ"ת 52524-09-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 52524-09-25

לפני: כבוד השופט דוד מינץ

העוררים: 1. פלוני

2. פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים

(השופט א' פרסקי) מיום 9.9.2025 במ"ת

64724-06-25

כ"ח באלול התשפ"ה (21 ספטמבר 2025)

עו"ד רמי עותמאן

עו"ד הדר פרנקל

תאריך הישיבה:

בשם העוררים:

בשם המשיבה:

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' פרסקי) מיום 9.9.2025 במ"ת 64724-06-25, בה הורה על מעצר העוררים עד תום הליכי המשפט נגדם.

1. בתמצית, נגד העוררים הוגש כתב אישום המייחס להם יחדיו עבירות אינוס וניסיון אינוס קטינה כבת 17 בכוח ובאכזריות. לאחר מכן הם ניסו להניא אותה מלהתלונן נגדם במשטרה ובגין כך יוחסה להם גם עבירת הדחה בחקירה בנסיבות מחמירות.

2. העוררים לא חלקו על קיומן של ראיות לכאורה לביסוס אשמתם ושירות המבחן התבקש לערוך תסקירים בעניינם. בתסקירים שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרר את העוררים לחלופת מעצר. שירות המבחן התרשם כי נשקפת סכנה משניהם, כל אחד לפי טעמו; כי קיים חשש שהם ישבשו את

מהלכי המשפט; וכי אמצעי הפיקוח שהם הציעו אינם הולמים. בשים לב לאמור, הורה בית המשפט על מעצרו של שני העוררים.

3. העוררים משיגים על החלטת בית המשפט. לטענתם לא נשקפת מהם סכנה כלשהי ולא קיים חשש שישבשו את מהלכי המשפט. לראיה, הם שוחררו בתחילה על ידי המשטרה ולא יצרו קשר עם המתלוננת. הם אפילו לא יודעים כיצד יוצרים קשר עמה. הם צעירים בגילם. על גבול הקטינות. בני 18 ו-19. ללא עבר פלילי. בנוסף, ההליך העיקרי בבית המשפט מתעכב מאחר שחקירתה של המתלוננת טרם הסתיימה בשל מצבה הנפשי. נוכח האמור, לא זו בלבד ששירות המבחן היה צריך להמליץ על שחרורם לחלופת מעצר - הנמצאת בקצה השני של ירושלים (בשכונת ג'בל מוכבר בדרום העיר) ממקום מגוריה של המתלוננת (בשכונת בית חנינא-שועפט בצפון העיר) - אלא שהיה על שירות המבחן להתחיל בתהליך טיפול בהם. על כן היה על בית המשפט לשחרר את העוררים לחלופת מעצר ויש לקבל את הערר בהתאם.

המשיבה החרתה החזיקה אחר החלטת בית המשפט המחוזי וטענה כי יש לדחות את הערר.

4. אמנם, המלצת שירות המבחן כשמה כן היא - המלצה בלבד, ובית המשפט אינו כבול אליה. ברם, כאשר מדובר בהמלצה שלילית של שירות המבחן, סטייה ממנה תיעשה במקרים חריגים בלבד ובהתקיים טעמים כבדי משקל לכך (וראו לדוגמה לאחרונה: עמ"ת 35438-07-25 מוסא נ' מדינת ישראל (20.7.2025); וכן ראו: עמ"ת 32251-11-24 זגורי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (18.11.2024); עמ"ת 68646-12-24 עגלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (5.1.2025); בש"פ 5358/23 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 5 (17.7.2023); בש"פ 3383/23 מדינת ישראל נ' חסונה, פסקה 9 (7.5.2023)). לא זהו המקרה שלפני.

5. לא ראיתי שקיימים פגמים בתסקירי המעצר, ושניהם נראים על פניהם כמבוססים על ההתרשמות הבלתי אמצעית של קצינות המבחן מהעוררים ומבני משפחותיהם שהוצעו כמפקחים. לגבי שני העוררים נאמר כי קיים חשש להפרת תנאים מצדם ויצירת קשר עם המתלוננת תוך שיבוש מהלכי משפט. לגבי המפקחים נאמר כי הם עשו רושם טוב על שירות המבחן, אך יחד עם זאת, ההתרשמות הייתה כי הם אינם מתאימים לפקח על העוררים ולוודא שלא יפרו את תנאי הפיקוח והשחרור. קשה עד מאוד לסטות ממסקנות אלו, וזאת אף בשים לב לכך שלעוררים אין עבר פלילי.

6. ובאשר לטרונייתם של העוררים כי שירות המבחן "הזניח" אותם ולא ראה להמליץ על תחילת הליך טיפולי עבורם. אף מבלי להידרש לשלל התנאים הנדרשים לצורך הפניה לטיפול בשלב מעצרו, השמורה למקרים חריגים (ראו למשל: בש"פ 8114/21 זגורי נ' מדינת ישראל, פסקה 12)

(5.12.2021); בש"פ 7975/21 ראשד נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (19.11.2021), די לציין כי עיון בתסקירים מלמד לגבי שני העוררים, שההתרשמות מהם הייתה כי לעת הזאת הם מתכחשים לפגמים בהתנהגותם, ומייחסים את הבעייתיות לפתחה של המתלוננת. אכן, אין התייחסות ישירה בתסקירים לגבי טיפול שיכול להועיל לעוררים לשפר את עמדותיהם. אך לצורך כך, קיימת נחיצות לתחילתה של הבעת רצון מטעמם לתקן את אורחות חייהם, דבר שלא נצפה אצל שניהם (וראו בהקשר זה: בש"פ 812/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (11.2.2024); בש"פ 7365/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (9.11.2021)).

בנסיבות אלו לא ראיתי מקום להתערב במסקנות שהסיק בית המשפט המחוזי ובהחלטתו להורות על מעצרו של שני העוררים עד תום משפטם. הערר נדחה.

ניתנה היום, ג' תשרי תשפ"ו (25 ספטמבר 2025).

דוד מינץ
שופט